

Dumnezeu în timpuri de criză

Versete călăuzitoare: 1 Împărați 17

Gânduri introductive

În timp ce coronavirus imobilizează practic lumea, mulți creștini credincioși se încurajează reciproc conștienți fiind că Dumnezeu vrea să ne treacă prin aceste timpuri înfricoșătoare și nesigure. Dar dacă citim relatările biblice despre plăgi, catastrofe și alte crize, constatăm că în mod obișnuit ele sunt legate cu un fel de pedeapsă sau judecată a lui Dumnezeu. Este aceasta ceea ce tocmai are loc acum în lumea noastră? Probabil. Și dacă da, pentru ce sunt atinși creștinii credincioși de boli și greutăți economice? Să privim cum această situație ar putea să se răsfrângă asupra noastră pe un nivel personal, în timp ce studiem o situație asemănătoare din viața lui Ilie.

Ilie și seceta

Când împăratul rău Ahab a îndepărtat pe Israel de Domnul, a venit Ilie cu un mesaj înfricoșător de la Dumnezeu, ca să le trezească atenția: ei vor avea parte de o secetă pustiitoare, care va dura mai mulți ani. Asemenea actualei pandemii coronavirus, primejdia a paralizat societatea și situația era deosebit de gravă.

Ce a făcut Ilie în acești ani de criză? Este interesant că Domnul i-a cerut să înceapă cu un timp de izolare personală! Dumnezeu i-a poruncit lui Ilie să stea singur la pârâul Cherit (1 Împărați 17.3). Nu știm dacă în acest timp de singurătate Ilie era frustrat, gândind că în slujba lui „normală” ar fi mult mai folositor – sau dacă el a folosit „timpul de singurătate” ca să adâncească relația lui cu Domnul. Știm că el s-a încrezut în Dumnezeu și a urmat indicațiile Lui. Ilie a fost hrănit în chip minunat și el a băut din pârâu, o rezervă naturală de apă.

Părea că totul decurge bine pentru Ilie, dar pârâul a secat curând, deoarece nu a plouat (1 Împărați 17.7). Domnul a oprit ploaia, atunci când El S-a preocupat cu păcatele lui Israel, dar primejdia l-a lovit și pe Ilie. De ce trebuia Domnul să permită ca aceasta să i se întâmple slujitorului Lui credincios?

De ce Dumnezeu lasă să sece „pârâiele”?

Când Dumnezeu se ocupă cu alți oameni, uneori și viața noastră personală este lovită. Dumnezeu permite probabil timpuri grele și boli, ca să trezească atenția acelor care s-au abătut de la El, dar creștinii credincioși pot avea parte împreună cu ei de suferințe. Exact așa cum aprovizionarea cu apă a lui Ilie a secat, și mijloacele noastre naturale de aprovizionare – „pârâiele” noastre – pot seca. Locurile noastre de muncă, sănătatea noastră, bucuria noastră, activitățile noastre în aer liber, toate sunt „pârâie”, care tocmai acum sunt lovite de corona-pandemie. De ce permite Dumnezeu să ni se întâmple așa ceva? Aici sunt unele motive:

1. Credința noastră crește

Fie că tu crezi sau nu, pâraiele secate pot fi un răspuns la rugăciuni. Un răspuns la rugăciune?! Da!

Iacov 5.17 ne spune, că Ilie „s-a rugat cu stăruință să nu plouă”, ca prin aceasta națiunea Israel să se întoarcă la Domnul. Și Dumnezeu a împlinit rugăciunea lui Ilie. Dar când ploaia a încetat, pentru Ilie a secat o sursă de ajutor importantă. În mod asemănător cei mai mulți dintre noi s-au rugat deseori, ca ochii necredincioșilor să se deschidă, pentru ca ei să vadă pe Dumnezeu. Probabil că pandemia actuală este un răspuns la aceste rugăciuni – dar totodată și noi suntem puși la probă.

Timpurile grele pot părea a fi ca un punct de maximă adâncime în viață, dar Dumnezeu va folosi aceste timpuri ca să mărească încrederea noastră în El. Încercările întăresc credința noastră. Iacov exprimă aceasta în felul următor: „Socotiți ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin felurite încercări, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare” (Iacov 1.2,3).

2. Noi suntem pregătiți pentru căi noi în slujire

Dumnezeu folosește probabil pâraiele secate ca să ne pregătească pentru o schimbare, pentru o umblare. Ilie a trebuit să se mute, ca să găsească apă. Planul lui Dumnezeu pentru Ilie era o mutare, o schimbare a domiciliului: el a fost mutat în cetatea păgână Sarepta. Acest loc nou era o provocare mare. Ilie a locuit în casa modestă a unei văduve păgâne, sărace. După câte știm în apropiere nu erau alți credincioși cu care el putea să aibă părtașie. El a rămas acolo „multe zile” (1 Împărați 18.1).

Desigur această „schimbarea a adresei” nu era ceva pe care Ilie însuși ar fi căutat-o. Însă Dumnezeu a folosit un pârâu secat ca să-l determine pe Ilie pentru un nou domeniu de slujire, și prezența lui Ilie a slujit văduvei și familiei ei (1 Împărați 17.14-24).

Dumnezeu poate face același lucru cu viața noastră. Chiar dacă avem sentimentul că noi „ducem o viață creștină sinceră”, s-ar putea ca Dumnezeu să Se aștepte la mai mult de la noi – sau de la Adunarea (Biserica) noastră. Se poate spune cu siguranță că cei mai mulți dintre noi nu năzuiesc după schimbări, dar probabil situația coronavirus ne deschide ochii să vedem ocazii noi de contribuții personale în părtașia noastră. Sau poate o pauză în activitățile noastre normale în adunarea noastră dă celor care poartă răspunderea în Adunare un cu totul alt unghi de vedere al felului în care ei pot sluji cel mai bine în adunarea din care fac parte. Deja astăzi multe biserici din lumea întreagă sunt „constrânse” să intensifice serviciile lor online. Această schimbare va conduce în cele din urmă la o prezență „cyber-bisericească” mult mai mare în societatea noastră cârmuită WiFi.

Dacă Domnul permite ca anumite lucrări, activități sau relații din viața noastră să sece, ne putem încrede că toate acestea sunt părți ale planului Său.

3. Crizele ne aduc în legătură cu suferințele

Probabil că Dumnezeu permite pârăie secate în viața noastră ca să ne lege cu suferințele altora. Poporul Israel a fost învins prin seceta de durată. De ce ar fi trebuit Ilie să scape total de această criză națională? Cu toate că el nu a avut nici o vină personală, Dumnezeu l-a făcut să aibă parte de o parte a suferinței.

În același fel Dumnezeu permite probabil ca noi să avem parte de aceleași strâmtorări ca și ceilalți, pentru ca noi să putem simți împreună cu oamenii suferinzi ai lumii acesteia. Noi vom fi mai degrabă motivați să încercăm să-i întâmpinăm cu înțelegere, cu purtare de grijă și cu dragostea lui Hristos.

4. Noi învățăm încrederea

Chiar și atunci când Ilie a fost confruntat cu o secetă și era izolat de alimentarea cu apă, noi nu citim că el era neliniștit, îngrijorat sau înfricoșat. El s-a dus acolo unde Domnul l-a călăuzit. Dumnezeu cunoaște toate nevoile noastre și toate limitele noastre. Pe drumul nostru prin pandemia aceasta actuală, printr-o situație economică grea și prin tot ce ar mai putea veni, noi vrem să ne încredem în Dumnezeu și să fim deschiși pentru schimbările pe care El le pregătește probabil pentru noi.

„Multe sunt necazurile celui drept, dar Domnul îl scapă din toate” (Psalmul 34.19).

Titlul original: „God amidst the crisis“
Sursa: www.growingchristians.org